

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17C/78/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511208176
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2012:7511208176.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudkyňa JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci navrhovateľky: O. I. R., S. G., F. X.X.XXXX, T. XX, zast.: JUDr. Monikou Meňhertovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti odporcovi: D. O. R., F. XX.XX.XXXX, T. XX, zast.: JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Bajzova 2, v konaní o určenie manželského výživného takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 160 eur a to za obdobie od 10.6.2011 do 10.9.2011 a od 10.12.2011 do budúca, vždy do 15 dňa v mesiaci za ten-ktorý mesiac.

V prevyšujúcom rozsahu sa návrh **z a m i e t a**.

Dlžné výživné za obdobie od 10.6.2011 do 10.12.2012 v sume 786,70 eura je odporca oprávnený splácať v splátkach po 21,85 eur popri bežnom výživnom až do úplného vyrovnania s tým, že nezaplatením čo i len jedinej splátky riadne a včas sa stáva zročným celý dlh.

Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Košice-okolie súdny poplatok v sume 115 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O vzájomných trovách účastníkov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 10.6.2011 domáhala, aby odporca - jej manžel bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou 200 eur. Zároveň navrhla, aby bola predbežným opatrením upravená povinnosť prispievať sumou 110 eur. O predbežnom opatrení bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 17.6.2011 tak, že súd zaviazal predbežne platiť výživné na navrhovateľku sumou 110 eur. Uznesenie bolo rozhodnutím Krajského súdu Košice 8CoP/212/2011 - 27 zo dňa 29.7.2011 potvrdené a zároveň bola určená lehota splatnosti mesačného výživného 15. dňom v mesiaci.

Odporca s návrhom nesúhlasil, resp. vyjadril sa v tom zmysle, že na to nemá dostatok finančných prostriedkov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, spismi tunajšieho súdu 9P/110/2011, 18C/144/2011 a 87C/153/2011, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov, uzavreté dňa 22.1.1994, právne trvá, ako o tom svedčí sobášny list na č.l. 7. S navrhovateľkou žijú v jednej domácnosti dve deti a to: L. R., F. X.X.XXXX I. E.. E. R., F. XX.X.XXXX.

Z obsahu spisu 9P/110/2011 súd zistil, že predmetom konania je úprava rodičovských práva povinností k mal. E. R., F.. XX.X.XXXX, a právoplatným uznesením - predbežným opatrením zo dňa 15.6.2011 bol odporca zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 30% zo sumy životného minima mesačne. Odporca platí sumu 50 eur mesačne.

V konaní 18C/144/2011 je navrhovateľkou plnoletá dcéra účastníkov, ktorá sa na odporcovi domáha výživného vo výške 200 eur a právoplatným uznesením - predbežným opatrením zo dňa 27.6.2011 bol zaviazaný na sumu 110 eur mesačne.

Vo veci 8C/152/2011 je predmetom konania rozvod manželstva účastníkov.

Ani jedno z uvedených konaní nebolo meritórne rozhodnuté a teda ku dňu rozhodnutia v danej právnej veci neexistuje zatiaľ žiadne právoplatné rozhodnutie v týchto veciach.

Ako navrhovateľka konaní prezentovala, u oboch účastníkov sa jedná o druhé manželstvo s tým, že po svadbe vymenili svoje 2 dvojizbové byty za jeden štvorizbový na D. K. v Košiciach. Asi rok po svadbe spoločne kúpili rodinný dom v obci Blažice, do ktorého sa po rekonštrukcii aj nasťahovali. Problémy v manželstve ale mali od počiatku kvôli prchkej povahe odporcu a tiež jeho nezáujmu o rodinu.

Navrhovateľka pracovala v pozícii riaditeľky odevnej firmy, ktorá na jar v roku 2009 skrachovala, a vtedy sa všetky problémy vyostřili. Až do roku 2010 pracovala v danej firme ako likvidátorka a to až do októbra 2010, pričom za toto obdobie jej zárobok neporovnateľne klesol oproti dovtedajšiemu obdobiu. Predtým mala príjem, troj až štvornásobne vyšší ako odporca, pričom väčšina peňazí bola investovaná do rekonštrukcie domu. I odstupné od bývalého zamestnávateľa bolo poukázané na jeho účet avšak dodnes nevie, ako bolo s týmito peniazmi naložené. Odporca už od leta roku 2009 po značnom poklese jej príjmu mal navrhovateľku aj s deťmi vyháňať z domu, výrazne začal holdovať alkoholu a teda vyhrážky z jeho strany boli na dennom poriadku. Keď od októbra 2010 bola zaevidovaná na úrade práce, agresivita odporcu sa už začala prenášať už aj na deti, čo vyvrcholilo v tom, že 17.5.2011 opustila aj s deťmi spoločnú domácnosť. Od tejto doby t.j. od 17.5.2011 spolu nežijú, nehospodária a nevedú spoločnú domácnosť.

Navrhovateľka je od októbra 2010 nezamestnaná s tým, že na úrade práce, s nárokom na podporu, bola evidovaná do apríla 2011. V tomto období poberala príspevok v nezamestnanosti v sume 1.000 eur. Od mája 2011 však bez akýchkoľvek príjmov, okrem platieb doplnkového dôchodkového sporenia, odkiaľ raz za 3 mesiace obdrží 400 eur, splatné vždy v mesiaci apríl, júl, október a január kalendárneho roka.

V súčasnosti býva aj s deťmi v rodinnom dome svojho syna na K.. D. Č.. XX R. Q. H. U., kde mesačne uhrádza inkaso v sume 180 eur. Do domu sa nasťahovali preto, aby sa prostredie, v ktorom majú pôsobiť, najviac podobalo tomu, na ktoré boli zvyknuté. Na príspevok v nezamestnanosti ani na žiadne iné dávky od štátu nemá nárok (sú s odporcom spoločne posudzované osoby), avšak si hľadá prácu, no vzhľadom na svoju špecifickú profesionálnu orientáciu a tiež vek je to v súčasnosti problematické.

Tvrdila, že odporca je ako T. H. H. výsluhového dôchodku cca sume 1.000 eur, pričom ona sama je od júna 2011 celkom bez peňazí. Má pritom vo svojej osobnej starostlivosti mal syna Mateja, v súčasnosti na strednej škole a spolu s nimi v spoločnej domácnosti býva i plnoletá dcéra Ľudmila navštevujúca univerzitu.

Uviedla, že okrem týchto detí má z prvého manželstva tiež plnoletého syna Pavla, ktorý pracuje už od svojich 20. rokov fyzického veku. Bolo to ešte v čase, keď býval tiež s nimi, a keďže sa veľmi túžil stať letcom, zarobené peniaze si šetril na školné. Po tom ale ako sa zistilo, že letcom kvôli zrakovkej chybe byť nemôže, za takto ušetrené peniaze si kúpil domček v Q. H. U. t.j. ten, do ktorého sa po opustení spoločnej domácnosti s odporcom odsťahovala. Pôvodne mali ísť do bytu na D. K. v Košiciach, ale keďže domček bol prázdny, nasťahovali sa tu už aj preto, že v byte býval a dodnes býva jej syn s priateľkou.

Náklady súvisiace s bývaním teda platí každý za ten byt, v ktorom býva, t.j. odporca za byt v dome v Blažiciach, navrhovateľka za byt v dome v Trstenom pri Hornáde a Syn za byt na Janigovej ulici.

Uviedla ďalej, že pri skončení pracovného pomeru dostala v januári 2010 odstupné 16 000 eur, čo spolu s 3000 eur výplaty činilo 19 000 eur a tieto peniaze sa použili tým spôsobom, že sa z nich najprv vyrovnal kontokorent na účte v banke, časť použila na nákup víkendového pobytu pre ich detí a 14000 eur sa uložilo na sporivý účet. Z týchto peňazí potom darovala 3000 eura synovi Pavlovi, po 2000 eur Ľudmile i mal. Matejovi, pričom zvyšok sa skonsumoval počas spoločného života s odporom na bežné výdavky.

Okrem inkasa 180 eur za bývanie navrhovateľka špecifikovala svoje osobné mesačné nevyhnutné náklady:

internet + TV	40 eur mesačne
poistenie domácnosti	10 eur
údržba domu	40 eur
voda, odpad, daň z nehnuteľnosti	14 eur
strava	160 eur
telefón	50 eur
hygiena, čistiace prostriedky	70 eur
ošatenie	50 eur
doprava	22 eur
životné poistenie	35 eur
lieky zdravotnícke potreby	10 eur, celkom 501 eur.

Ako v písomnom vyjadrení navrhovateľka konkretizovala, jej príjmami po podaní návrhu dňa 10.6.2011 bola suma 896,12 eura dňa 6.6.2011 (preplatok za byt), 1.575,61 eura dňa 21.9.2011 po zrušení životnej poistky v ING životná poisťovňa a.s., 817,99 eura dňa 27.9.2011 za zrušenú poistku v Allianz, celkom teda obdržala 3.289,72 eura. Okrem týchto platieb pravidelne dostáva rodinné prídavky na deti v úhrnej sume 44 eur (ide však o nárok detí, nie jej) a raz štvrtročne sumu 487 eur dávku z doplnkového starobného dôchodku v Stabilité DDS (v priemere 162,30 eur mesačne)

Ohľadom týchto tvrdení predložila súdu písomné dôkazy na čl. 52 - 57 súdneho spisu (vyúčtovanie bytu za rok 2010, výplata poistného od ING Životnej poisťovne, Allianz Slovenskej poisťovne a.s., Oznámenie Stability DDS o výplate doplnkového starobného dôchodku a potvrdenie poberaní rodinných prídavkov).

Ako príjem označila navrhovateľka tiež úver, ktorý si zobrala v sume 5000 eur od Volksbank Slovensko a.s., ktorú okolnosť však súd ako príjem nehodnotil (jedná sa o cudzie zdroje, ktoré je treba vrátiť). Rovnako tak súd neprihliadol na splátky tohto úveru v rámci mesačných výdavkov.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 15.11.2011 (čl- 46) vyplýva, že Spoločnosť P. H. I..J.. ako zamestnávateľ bola registrovaná od 1.11.1990 do 31.12.2010 s tým, že navrhovateľka bola ako riadny zamestnanec do 20.10.2010.

Zároveň prezentovala, že po celú dobu, po ktorú je nezamestnaná, vynaložila veľké úsilie za tým účelom, aby získala akékoľvek zamestnanie a za tým účelom predložila súdu celý rad písomnej i elektronickej komunikácie s najrôznejšími subjektmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu (čl.107 - 129), avšak bez pozitívnej odozvy.

Žalovaný pred súdom prezentoval, že je pravda to, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť aj dvoma deťmi avšak nie iba s osobnými vecami, ale aj s časťou majetku, patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva (komoda z obývačky, televízor, skrine, spotrebnú elektroniku ...) a takto to bol on, ktorý zostal bez vnútorného zariadenia bytu. Nevedel ani o tom, ako nakladala zo svojím odstupným, ktorého výšku ani nevedel, pričom si sama založila účet v Sporiteľni, kam tieto peniaze uložila. Ich použitie však nijako nezdokladovala a nepreukázala. Poprel, že by tieto peniaze išlo do rekonštrukcie rodinného domu, pričom si hodlala rozbehnúť vlastné podnikateľské aktivity v Q. H. U.. Následne ale zistil, že vlastníkom predmetného domu je ich syn (syn navrhovateľky z prvého manželstva, ktorého si osvojil). V zásade žiadal nepriznať navrhovateľke žiadne výživné s poukazom aj na to, že aj od januára 2011 je jediným štatutárom spoločnosti P. H. I..J... Poukázal aj na princípy možností a schopností vlastnou prácou navrhovateľky zabezpečiť si zdroj príjmov (vychádzajúc zo zásady potenciality) .

Odstupné, ktoré obdržal po skončení služobného pomeru v ÚVTOS Košice-Šaca, sa spotrebovalo v priebehu obdobia spoločnej domácnosti s navrhovateľkou v rodinnom dome v T., v ktorom zostal bývať on. Vzhľadom na vysoké preddavky na platby elektriny si za účelom zníženia nákladov na chod domu ako aj zníženia nákladov na cestovné do Košíc musel si nájsť iné bývanie, pretože s jeho bývaním v byte na D. K. navrhovateľka nesúhlasila. Potvrdil, že aj súkromne podnikal, avšak náklady na chod jazykovej školy boli vyššie ako príjmy z tejto činnosti, a preto dňom 1.11.2012 svoje podnikanie ukončil.

V čase, keď ešte bývali v T., po obdržaní odstupného mu ešte ani nenapadlo, že by sa mali rozísť. Na Veľkú noc oslovil navrhovateľku, aby „urobili hrubú čiaru“ a začali nanovo, no ona spoločnú domácnosť aj tak opustila. Z odstupného daroval každému z detí (svojim i tým, ktoré mala navrhovateľka a ktoré si osvojil) po 1.000 eur a zo zvyšku sa priebežne financovali potreby pri rekonštrukcii domu.

Čo sa týka jeho výdavkov, tieto vyčíslil sumou 1.417,40 eura a to:

- elektrinu v dome v T. 50 - 100 eur
- priemerný náklad na daň z nehnuteľnosti a vývoz smetia 10 eur
- priemerný náklad za poistenie domu 5,84 eura
- prenájom bytu 350 eur + Antik a internet 18,60 eura
- leasing za motorové vozidlo KIS Seed 267,46 eura
- priemerné náklady na údržbu auta 50 eur
- priemerné náklady za poistku vozidla 11,02 eura
- doprava do Šace mesačne 55 eur
- úvery vo VÚB 221,98 eura + 7,50 eura za vedenie účtov
- mobilný telefón 30 eur
- lieky 20 eur
- + výživné pre navrhovateľku 110 eur, Ľudmilu 110 eur a mal. Mateja 50 eur

Odporca predložil súdu peňažný denník za obdobie od 1.7.2011 (odo dňa vzniku oprávnenia podnikateľ) do 31.12.2011 (čl. 76 - 80) ako aj daňové priznanie za rok 2011.

Z daňového priznania, ktoré predložil súdu Daňový úrad Košice (čl.87 -98) vyplýva, že vykazoval stratu z podnikania v sume 2.292,63 eura.

Odporca prezentoval, že v záujme nenavyšovania ďalších strát svoju podnikateľskú činnosť ukončil dňom 1.11.2012, ohľadom čoho predložil súdu Potvrdenia Obvodného úradu Košice -okolie zo dňa 31.10.2012 (čl. 157).

Z daňového priznania mal súd tiež preukázané, že odporca je poberateľom výsluhového dôchodku v sume 1.065 eura a tiež, že je zamestnancom F. P.-Š. I..J... Ako vyplýva z opisov mzdového listu odporcu, v roku 2011 mal priemerný zárobok v sume 478,61 eura (čl. 135) a v roku 20112 v sume 489,25 eura (čl.136). Jeho priemerný mesačný príjem aj v čase rozhodnutia súdu teda činí 1.554,25 eura.

Účastníci zhodne prehlásili, že odporca riadne a včas plní vyživovaciu povinnosť, určenú mu predbežným opatrením:

- od 15.6.2011 v sume 50 eur na mal. syna Mateja (v konaní 9P/10/2011, v ktorom je navrhovaná výška výživného pre dieťa v sume 200 eur)
- od 27.6.2011 v sume 110 eur na dcéru Ľudmilu (v konaní 18C/144/2011, v ktorom navrhovateľka žiada výživné v sume 200 eur)
- od mesiaca august 2011 v sume 110 eur na navrhovateľku (v tomto konaní), spolu: 270 eur

Účastníci pred súdom tiež zhodne uviedli, že ohľadom peňazí, ktoré mali v čase spoločného bývania na účtoch, nežiadajú vykonať dokazovanie vzhľadom na to, že ich už niet, a že boli skonzumované v čase pred začatím konania.

Súd vyhodnotil vykonané dokazovanie jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne uzatvára:

Podľa § 71 Zákona o rodine ods. 1) Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch

manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1) Zákona o rodine: Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 154 ods. 1) Obč. súdneho poriadku: pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vykonaným dokazovaním a aj zhodným tvrdením účastníkov bolo preukázané, že finančné prostriedky získané každým z nich z titulu odstupného (navrhovateľka po vstupe zamestnávateľa do likvidácie a odporca pri skončení služobného pomeru v policajnom zbore) boli konzumované v čase spoločného pôsobenia a to tak, že boli vyplatené dva spoločné úvery, časť každý z nich daroval svojim deťom a zvyšok sa priebežne použil na spoločnú domácnosť.

Preukázané bolo aj to, že navrhovateľka je od 20.10. 2010 nezamestnaná s tým, že na úrade práce, s nárokom na podporu 1.000 eur, bola evidovaná do apríla 2011, a že od mája 2011 bola jediným zdrojom jej príjmu suma 487,26 eura, vyplácaná štvrťročne od Stability d.d.s. (t.j. 162,30 eura na mesiac).

Preukázané bolo aj to, že obaja účastníci majú podstatu v osobnej dispozícii časť spoločne nadobudnutého majetku, keď navrhovateľka užíva nehnuteľnosť - rodinný dom v Q. H. U. (F. T. F. D. K. v Košiciach, ktorý po vzájomnej dohode užíva syn účastníkov).

Navrhovateľka prezentovala, že na úhradu režijných bytu v dome v Q. H. U. uhrádza 180 eur, ako aj internet + TV 40 eur mesačne, poistenie domácnosti 10 eur, údržba domu 40 eur, voda, odpad, daň z nehnuteľnosti 14 eur, strava 160 eur, telefón 50 eur, hygiena, čistiace prostriedky 70 eur, ošatenie 50 eur, doprava 22 eur, životné poistenie 35 eur, lieky zdravotnícke potreby 10 eur. Ako nevyhnutné súd z týchto navrhovateľkou uvedených mesačných nákladov ako prioritné považuje sumu 180 eur, TV + internet 22 eur (aj keď ohľadom toho nepredložila dôkazy, ide o bežnú sumu požadovanú spoločnosťami vo vidieckych lokalitách), voda a odpad 14 eur, doprava 22 eur, lieky v sume 10 eur, celkom v sume 248 eur, čo spolu s nákladmi na stravu 160 eur mesačne 5,30 eura denne, čo je akceptovateľné) činí spolu 408 eur.

Vo vzťahu k ostatným položkám súd zastáva názor, že takéto výdavky v daných sumách celkom určite nezodpovedajú štandardom bežnej domácnosti a teda neoveril, že vynakladá 70 eur mesačne na hygienické a čistiace prostriedky, údržbu domu 40 eur (tú ani nijako nedefinovala), poistenie domácnosti (ktoré nepreukázala), ošatenie 50 eur a tiež životné poistenie 35 eur (inak by nemala dôvod dovtedy uzavreté poisťky rušiť). Celkom určite je ale normálne, že raz za čas je treba dokúpiť hygienu i čistiace prostriedky ako aj ošatenie a obuv, a podľa názoru súdu je v tomto ohľade akceptovateľná celková suma 60 eur určená na tieto účely, ak by mali byť vynaložené aj naraz, čo ale nie je pravidlom. Ak navrhovateľka platí mesačne mobilný telefón 50 eur, túto položku súd vzhľadom na situáciu navrhovateľky považuje za vlastným pričinením vynaložený nadštandard a ani tieto náklady nepreukázala. Akceptovateľný priemer súd považuje sumu 30 eur. Výdavkami na údržbu domu sa súd nezaoberal, keďže nejde o dom do vlastníctve navrhovateľky a pre túto formu bývania sa rozhodla sama. Celková suma, oprávnene uplatňovaná navrhovateľkou je suma 498 eur.

U odporcu, ktoré priemerný zárobok počas celej doby trvania konania je v priemere 1.554,25 eura, sú akceptovateľné výdavky spojené s bývaním, ktoré súd v záujme zachovania ekvity zohľadnil v rovnakej výške ako u navrhovateľky t.j. v sume 180 eur (a nie 350 za prenájom bytu, ktorý nepreukázal), dopravu za prácou do Šace 55 eur, mobilný telefón 30 eur, lieky 10 eur. Za predpokladu, že by súd uznal ako nevyhnutné náklady odporcu titulom stravy rovnako t.j. v sume 160 eur, náklady na hygienu, čistiace prostriedky, ošatenie a obuv tiež sumou 60 eur, jeho náklady zodpovedajú sume 495 eur. Zo sumy 1554,25 eura mu teda zostane suma 1.059,25 eura. Ak z tejto sumy zaplatí výživné na syna 50 eur, na dcéru a navrhovateľku po 110 eur, zostane mu suma 789,25 eura..

Súd ale nezohľadnil splátky úverov, ktoré si odporca zobral vo VÚB a ktorých celková výška mesačných splátok činí 221,98 eura (tieto peniaze nie sú spoločným záväzkom účastníkov a tak, ako dané úvery súd nepojal do príjmov, tak ich nezohľadnil ani v rámci výdavkov), a ani splátku lízingu na vozidlo KIA Seed, pretože aj keď okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody), súd vychádzal z priority vyživovacej povinnosti a posúdil ich z hľadiska potenciality. Zadĺženie odporcu z dôvodov, ktoré nie sú nevyhnutné, resp. súvisia so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty, z tohto hľadiska znamená, že na ne súd pri ustálení majetkových pomerov neprihliadol, navyše, v prípade kúpy takýchto vecí by sa majetkový stav nezmenil. Odporcovi síce vznikli dlhy, ale majetok sa zhodnotil o danú vec.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka prišla o prácu nie vlastným pričinením a kvôli zabezpečeniu svojho trvalého príjmu vykonala veľké úsilie, ktoré spoľahlivo v konaní aj preukázala, no neprinieslo požadovaný výsledok. Vychádzajúc zo zásady, že životná úroveň oboch manželov má byť v zásade rovnaká, tak na to, aby navrhovateľka dosiahla aspoň to, čo nevyhnutne z hľadiska existenčných potrieb seba a rodiny, o ktorú sa stará potrebuje, by jej mal odporca uhrádzať, matematicky vyjadrené, sumou 335,70 eura (498 eur ktoré potrebuje mínus 162,30 eur, ktoré jej platí Stabilita d.d.s.).

Rozsah vyživovacej povinnosti je treba posúdiť najmä z hľadiska všetkých potrebných osobných potrieb, t.j. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je teda rovnaká životná úroveň manželov. Pojem "v zásade" rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Treba vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa jednotlivých manželov. Zhodnotiť treba nielen namáhavosť práce vykonávanej manželom, od ktorého sa výživné požaduje ako jeho celkovú snahu o vylepšenie finančnej situácie. So zabezpečením vyššieho príjmu na základe vynaloženého úsilia teda môže byť spojená aj potreba vynaloženia vyšších prostriedkov. V danom prípade odporca, ktorý okrem poberania výsluchového dôchodku má aj príjem z riadneho pracovného pomeru, musí vynaložiť vyššie náklady či už na cestovné náklady za prácou a späť ako aj na svoje odievanie, pričom tento zárobok predstavuje takmer 50% navýšenie finančných príjmov oproti stavu, keby nepracoval.

Navrhovateľka žiadala výživné v sume 200 eur, pričom je treba mať na zreteli aj to, že okrem súdom priznanej výšky bude musieť odporca zaplatiť aj dlžné výživné a to nie len voči navrhovateľke.

Ako súd uviedol vyššie, konanie 9P/110/2011 ohľadom výživného na mal. Mateja ani konanie 18C/144/2011 ohľadom výživného na plnoletú dcéru, v ktorých konaniach je uplatňovaná výška výživného taktiež v sume po 200 eur, nie je meritórne rozhodnuté. Súdu neprichodí ani prejudiciálne vyhodnotiť výsledok týchto konaní a ani to, či a v akej výške bude prípadne povolené odporcovi dlžné výživné splácať, súd pri určovaní výšky výživného uvedené skutočnosti musel brať na zreteľ.

Je treba vziať do úvahy, že kým na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného sa preskúmvajú: schopnosti, možnosti, majetkové pomery. Pravidelne zisťovanými okolnosťami v konaní o výživnom na strane výdavkov sú pravidelné náklady, napr. náklady spojené s bývaním, ako aj nepravidelné - napr. súvisiace so stravou, ošatením, inými vyživovacími povinnosťami a výdavkami na výkon povolania.

Na strane oprávneného zákon ustanovuje hľadisko odôvodnenosti potrieb. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. Tieto potreby sú ale ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti.

Vychádzajúc z práve uvedených princípov a zohľadniac reálne možnosti odporcu v kontexte s ďalšími výživovými povinnosťami (doposiaľ nejudikovanými) má súd za to, že primeranou bude výška výživného v sume 160 eur mesačne, ktorú sumu by mal odporca platiť do 15. dňa v mesiaci, ktorého sa výživné týka.

Odporca by tak mal navrhovateľke zaplatiť za mesiac jún 2011 (2/3) sumu 106,70 eura, za obdobie mesiacov júl 2011 až december 2012 sumu 2.880 eur (18 mesiacov krát 1602 eur), spolu: 2.986,70 eura. Odporca však od augusta 2011 do decembra 2012 zaplatil titulom predbežného opatrenia 17 x 110 eur , teda 1.870 eur a navrhovateľke by tak mal ku dňu rozhodnutia súdu doplatiť sumu 1.116,70 eura.

Ako však bolo uvedené vyššie, navrhovateľka začiatkom mesiaca september 2011 obdržala sumu 1575,61 eura za zrušenú poisťku, 817,99 eura za zrušenú poisťku v Allianz, čo spolu so sumou 162,30 eura (stabilita d.d.s.) činí spolu 2.555,90 eura a teda na svoju obživu mala dostatok peňazí. Za účelom posúdenia, akého obdobia by sa mala táto suma týkať, súdu nezostávalo nič iné, ako použiť matematické pravidlo. Ak zárobok odporcu je 1554,25 eura a jediný príjem navrhovateľky je 162,30 eura , spolu to činí 1.716,55 eura. Na každého z nich potom pripadá suma 858,22 eura. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľkou prijatá suma 2.555,90 eura zodpovedá príjmu v sume 858,22 eura po dobu 3 mesiacov, ktoré súd započítal na obdobie po tom, ako tieto peniaze navrhovateľka dostala t.j. na obdobie mesiacov september, október a november 2011, po ktorú nárok na výživné podľa názoru súdu nemá.

Po odrátaní tejto sumy a sumy 330 eur t.j. za obdobie 3 mesiacov, za ktoré navrhovateľke nárok na výživné nevznikol (3 x 110), predstavuje dlh na výživnom sumu 786,70 eura (1.116,70 eura mínus 330 eur). Uvedenú sumu súd povolil odporcovi splatiť v 36 splátkach v sume 21,85 eur popri bežnom výživnom s tým, že v prípade, ak niektorá splátka nebude zaplatená riadne včas, stane sa celý dlh zročným a výhoda splátok odporcovi pomíne.

Navrhovateľka je súdnych poplatkov zo zákona oslobodená (§ 4 ods. 2 písm. e) Zákona o súdnych poplatkoch) a táto povinnosť prechádza na odporcu (§2 ods. 2 cit. zákona). Výpočtovým základom je 36 násobok priznanej sumy (§ 7 ods. 5 cit. zákona), čo v tomto prípade činí 5.760 eur. Súdny poplatok tak predstavuje sumu 115 eur (2% z 5.760 eur podľa položky 8 Sadzobníka súdnych poplatkov, zaokrúhlený podľa § 7 ods. 11 písm. a) Zákona). Keďže odporca od súdnych poplatkov nie je oslobodený, súd ho zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku na účet procesného súdu v stanovenej lehote.

O trovách konania si sú vyhradil právo rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku, kedy bude v závislosti od priznanej výšky výživného ustálený výpočtový základ.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na podpísanom súde v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 OSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.